ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Молодий комунар

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання IX. ● № 92 (948). ● ВІВТОРОК, 6 СЕРПНЯ 1968 РОКУ. ● Ціна 2 коп.

ОУНБ ІМ. Д.І. ЧИЖЕВСЬКОГО

НАРАДА ПРЕДСТАВНИКІВ КОМУНІСТИЧНИХ І РОБІТНИЧИХ ПАРТІЙ

3 серпня 1968 року увечері в Братіславі закінчилась нарада представників комуністичних і робітничих партій Болгарії, Угорщини, Німецької Демократичної Республіки, Польщі, Радянського Союзу і Чехословаччини. Переговори відбувались у відвертій товариській атмосфері і закінчились одностайним прийняттям Спільної Заяви.

ЗАЯВА КОМУНІСТИЧНИХ І РОБІТНИЧИХ ПАРТІЙ СОЦІАЛІСТИЧНИХ КРАЇН

3 серпня 1968 року в Братіславі відбулась нарада представників комуністичних і робітничих партій Народної Республіки Болгарії, Угорської Народної Республіки, Німецької Демократичної Республіки, Польської Народної Республіки, Союзу Радянських Соціалістичних Республік, Чехословацької Соціалістичної Республіки. В нараді взяли участь:

Від Болгарської комуністичної партії — **Т. Живков**, Перший секретар ЦК БКП, Голова Ради Міністрів НРБ; **С. Тодоров** член Політбюро, секретар ЦК БКП; **П. Кубадинський**, член Політбюро ЦК БКП, заступник Голови Ради Міністрів НРБ.

Від Угорської соціалістичної робітничої партії — **Я. Кадар**, Перший секретар ЦК УСРП; **Є. Фок**, член Політбюро ЦК УСРП, Голова Угорського революційного робітничо-селянського уряду; **З. Комочін**, член Політбюро, секретар ЦК УСРП.

Від Соціалістичної єдиної партії Німеччини — **В. Ульбріхт**, Перший секретар ЦК СЄПН, Голова Державної Ради НДР; **В. Штоф**, член Політбюро ЦК СЄПН, Голова Ради Міністрів НДР; **Е. Хонеккер**, член Політбюро, секретар ЦК СЄПН; **Г. Матери**, член Політбюро ЦК СЄПН, Голова Центральної партійної контрольної комісії СЄПН; **Г. Міттаг**, член Політбюро, секретар ЦК СЄПН; **Г. Аксен**, кандидат у члени Політбюро, секретар ЦК СЄПН.

Від Польської об'єднаної робітничої партії — **В. Гомулка**, Перший секретар ЦК ПОРП; **Ю. Ціранкевич**, член Політбюро ЦК ПОРП, Голова Ради Міністрів ПНР; **З. Клішко**, член Політбюро, секретар ЦК ПОРП; **А. Старевич**, секретар ЦК ПОРП.

Від Комуністичної партії Радянського Союзу — **Л. І. Брежнєв**, Генеральний секретар ЦК КПРС; **М. В. Підгорний**, член Політбюро ЦК КПРС, Голова Президії Верховної Ради СРСР; **О. М. Косигін**, член Політбюро ЦК КПРС, Голова Ради Міністрів СРСР; **М. А. Суслов**, член Політбюро, секретар ЦК КПРС; **П. Ю. Шелест**, член Політбюро ЦК КПРС, перший секретар ЦК КП України; **К. Ф. Катушев**, секретар ЦК КПРС; **Б. М. Пономарьов**, секретар ЦК КПРС.

Від Комуністичної партії Чехословаччини — **О. Дубчек**, Перший секретар ЦК КПЧ; **О. Чернік**, член Президії ЦК КПЧ, Голова уряду ЧССР; **Й. Смрковський**, член Президії ЦК КПЧ, Голова Національних зборів ЧССР; **В. Біляк**, член Президії ЦК КПЧ, перший секретар ЦК КП Словаччини; **Й. Ленарт**, кандидат у члени Президії, секретар ЦК КПЧ. З чехословацької сторони був присутній також Президент ЧССР **Л. Свобода**.

Представники комуністичних і робітничих партій соціалістичних країн, виходячи з того, що складна міжнародна обстановка, підривні дії імперіалізму, спрямовані проти миру й безпеки народів, проти справи соціалізму, вимагають дальшого згуртування країн соціалістичної системи, а також враховуючи, що розвиток соціалізму висуває нові завдання, для розв'язання яких необхідне дальше об'єднання зусиль соціалістичних держав, визнали можливим скликати цю нараду в Братіславі.

В дусі традицій, які склалися, в обстановці повної відвертості, принциповості і дружби братні партії обговорили актуальні питання боротьби за соціалізм, дальшого зміцнення соціалістичної співдружності, згуртованості світового комуністичного руху. Відбувся обмін думками з проблем сучасної міжнародної обстановки і посилення боротьби проти імперіалізму.

Представники комуністичних і робітничих партій обговорили шляхи зміцнення і розвитку братерського співробітництва соціалістичних держав.

За роки, що минули після розгрому фашизму і приходу до влади робітничого класу, народи європейських країн, які стали на шлях соціалізму, добились перемог в усіх сферах суспільного життя. За ці роки партії, переборюючи труднощі і постійно удосконалюючи роботу, забезпечили в кожній соціалістичній країні створення могутньої індустрії, перетворення життя села, добились неухильного зростання народного добробуту, розквіту на неухильного зростання народного добробуту, розквіту національної культури. Мільйони трудящих піднято до свідомого політичного життя. Особливо великих успіхів в будівництві соціалізму і комунізму добився Радянський Союз. Незмірно зріс міжнародний вплив соціалістичних держав, їх роль у розв'язанні великих питань світової політики.

Підтримка, зміцнення і захист цих завоювань, які дісталися ціною героїчних зусиль, самовідданої праці кожного народу, є спільним інтернаціональним обов'язком всіх соціалістичних країн. Така одностайна думка

(Закінчення на 2-й стор.).

У НАС КЕРМАНИЧ—ПАРТІЯ

НА ПЛЕНУМІ ОБКОМУ ЛКСМ УКРАЇНИ

В суботу, 3 серпня відбувся черговий пленум Кіровоградського обкому ЛКСМУ. В його роботі взяли участь члени та кандидати в члени обкому ЛКСМУ, секретарі ряду комсомольських організацій колгоспів, радгоспів та підприємств області. З доповіддю «Про завдання обласної комсомольської організації по виконанню постанови пленуму Кіровоградського обкому партії від 24 червня «Про керівництво Кіровоградського міськкому і Долинського райкому КП України роботою комсомольських організацій по ідейному вихованню комсомольців та молоді» виступив перший секретар обкому ЛКСМУ **М. Сиротюк.**

Виховання молодої людини в праці, підкреслив доповідач, було і залишається головним напрямком діяльності комсомолу по комуністичному вихованню підростаючого покоління. Виконуючи рішення XXIII з'їзду КПРС, XV з'їзду ВЛКСМ, XV обласної комсомольської конференції, міськкоми, райкоми комсомолу стали більше звертати увагу на підвищення політичної і трудової активності юнаків та дівчат. Своєю працею комсомольці та молодь області вносять значну частку в чашу достатку, що повниться на Кіровоградщині. У змагання під девізом «Від ювілею Батьківщини до ювілею комсомолу» включились 467 комсомольсько-молодіжних колективів будов, транспорту, підприємств, колгоспів та радгоспів. Всі вони вже рапортували про свої досягнення за першу половину ювілейного року. Визначились переможці і по професіях. Проведено обласні конкурси на кращого муляра, токаря.

М. Сиротюк розповідає про досягнення 82 комсомольсько-молодіжних колективів молочно-товарних ферм. А потім зауважує, що ряд комітетів комсомолу послабив свою діяльність по направленню молоді на роботу в тваринництві. Якщо торік у цій галузі сільськогосподарського виробництва працювало 4724 чоловіки, то нині лише 2925.

Різко критикує доповідач роботу Кремгесівського міськкому комсомолу, говорить про комсомольську організацію колгоспу імені Ульянова цього району, де протягом чотирьох місяців не було зборів.

А ось протилежний приклад: розповідь про комсомольську організацію артілі імені Кірова Устинівського району. Тут 52 комсомольці серед кращих виробничників господарства. Було влаштовано змагання по професіях, ще ряд добрих справ: заклали парк на честь комсомольського ювілею, обладнали спортивні майданчики, працюють гуртки художньої самодіяльності, досліджують історію комсомольської організації села. Заспівувач цих справ — комсорг, кандидат в члени КПРС Анатолій Заїка. За півроку ця комсомольська організація зросла на 26 чоловік, 2 члени ВЛКСМ рекомендовано до вступу в партію.

Однією з важливих форм виховної роботи є політичне навчання молоді, говорить далі доповідач. В минулому навчальному році розширилася мережа гуртків, політичних клубів. Близько 40 тисяч молодих виробничників училися. Семінари, клуби, гуртки працювали краще там, де вміло підібрано пропагандистів, де ними стали комуністи, досвідчені педагоги. Саме партійні організації подбали, щоб молодь вчили люди, які знають цю справу. Перед юнаками та дівчатами виступали кращі з кращих пропагандистів О. Кравцов, М. Ковтатюк (Онуфріївський район), Л. Фомін, П. Оксанич (Кремгесівський район), Г. Комлєв з Олександрії, Г. Мельниченко з Кіровограда.

М. Сиротюк говорить про налагодження культосвітньої, оборонно-масової роботи серед молоді, про виховання юнаків та дівчат на бойових традиціях нашого народу, підготовку кадрів, які виховують підлітків, ведуть за собою піонерів та школярів...

На трибуні перший секретар Кіровоградського міськкому комсомолу **А. Ніцой.**

— З перших днів свого існування Ленінський комсомол став під знамено партії комуністів, — сказав він. — І всі п'ятдесят літ був вірним її помічником. Нині, напередодні піввікового ювілею нашої Спілки, ми, комсомольці шістдесятих років, прагнемо думами і ділами своїми ще і ще раз довести вірність найсвятішим ідеалам на землі — ідеалам великого Ілліча.

А. Ніцой розповідає, що на підприємствах міста понад 60 комсомольсько-молодіжних бригад, змін виборюють право називатися колективами імені 50-річчя ВЛКСМ. Широко розгорнулося змагання по професіях. Влаштовані конкурси на кращого муляра та токаря міста.

Молоді робітники борються з втратами робочого часу, бережно використовують метал, електроенергію. І всюди застрільниками — кращі наші активісти, молоді комуністи, які очолили комсомольські організації.

Про підвищення трудової активності молоді говорив у своєму виступі секретар Олександрійського райкому комсомолу **М. Громовий.**

(Закінчення на 2-й стор.).

ОРДЕНИ ЛЕНІНСЬКОГО КОМСОМОЛУ

Яскравою сторінкою увійшла в історію Радянської країни перша п'ятирічка. Вона знаменна спорудженням найбільшої в Європі електростанції на березі Дніпра, будівництвом Уралу — Кузбасу, Турксибу, народженням Комсомольська-на-Амурі та багатьма іншими великими будовами. Під керівництвом Комуністичної партії разом з усім народом активну участь у соціалістичному будівництві брав комсомол.

21 січня 1931 року Президія Центрального Виконавчого Комітету Союзу РСР, відзначаючи виняткові заслуги Ленінського комсомолу на фронті боротьби за соціалізм, проявлену ним ініціативу в справі ударництва та соціалістичного змагання, які забезпечили успішне виконання п'ятирічного плану розвитку народного господарства СРСР, нагородила його орденом Трудового Червоного Прапора.

На прапорі комсомолу засяяла друга нагорода, яка кликала молодь на нові подвиги в ім'я Радянської Батьківщини.

ЗАЯВА КОМУНІСТИЧНИХ І РОБІТНИЧИХ ПАРТІЙ СОЦІАЛІСТИЧНИХ КРАЇН

(Закінчення. Початок на 1-й стор.).

всіх учасників наради, які висловили непохитну рішимість розвивати і захищати соціалістичні завоювання у своїх країнах, добиватись нових успіхів в будівництві соціалізму.

Братні партії на основі історичного досвіду переконалися, що йти вперед по шляху соціалізму і комунізму можна тільки суворо і послідовно керуючись загальними закономірностями будівництва соціалістичного суспільства і в першу чергу зміцнюючи керівну роль робітничого класу та його авангарду — комуністичних партій. При цьому кожна братня партія, творчо розв'язуючи питання дальшого соціалістичного розвитку, враховує національні особливості і умови.

Непохитна вірність марксизму-ленінізму, виховання народних мас у дусі ідей соціалізму, пролетарського інтернаціоналізму, непримиренна боротьба проти буржуазної ідеології, проти всіх антисоціалістичних сил є запорукою успіхів у зміцненні позицій соціалізму і у відсічі підступам імперіалізму.

Братні партії твердо і рішуче протиставляють свою непорушну солідарність, високу пильність будь-яким спробам імперіалізму, а також усіх інших антикомуністичних сил ослабити керівну роль робітничого класу і комуністичних партій. Вони ніколи нікому не дозволять вбити клин між соціалістичними державами, підірвати основи соціалістичного суспільного ладу. Братерська дружба і згуртованість у цьому напрямі відповідають кровним інтересам наших народів, становлять надійну основу для розв'язання соціально-економічних і політичних завдань, над якими працюють комуністичні партії наших країн.

Братні партії вважають за свій обов'язок виявляти постійне піклування про підвищення політичної активності робітничого класу, селянства, інтелігенції, всіх трудящих, про всебічний прогрес соціалістичного суспільного ладу, про дальший розвиток соціалістичної демократії, вдосконалення стилю і методів партійної та державної роботи на принципах демократичного централізму.

Різноманітні завдання будівництва соціалістичного суспільства в кожній з наших країн значно легше розв'язувати при взаємній допомозі і підтримці.

Братерські зв'язки розширюють і збільшують можливості кожної країни соціалізму. Учасники наради висловили тверде прагнення робити все від них залежне для поглиблення всебічного співробітництва своїх країн на базі принципів рівноправності, поважання суверенітету і національної незалежності, територіальної цілісності, братерської взаємодопомоги і солідарності.

Комуністичні і робітничі партії надають першорядного значення тому, щоб, ефективно використовуючи величезні природні ресурси наших країн, застосовуючи найновіші досягнення науки і техніки, вдосконалюючи форми і методи соціалістичного господарювання, добиватися дальшого розвитку економіки, підвищення матеріального добробуту трудящих. Ефективним шляхом досягнення цих благородних цілей є розвиток економічного співробітництва соціалістичних країн на двосторонній і багатосторонній основі. Дедалі більшого значення набувають вдосконалення діяльності Ради Економічної Взаємодопомоги, розвиток кооперування і спеціалізації виробництва країн соціалізму, що дає можливість повніше використовувати переваги міжнародного соціалістичного поділу праці.

У цьому зв'язку була знову підтверджена актуальність проведення найближчим часом економічної наради на найвищому рівні.

Учасники наради вважають своїм обов'язком звернути увагу народів на те, що в результаті агресивної політики імперіалізму міжнародна обстановка останнім часом залишається складною і небезпечною. В цих умовах братні партії соціалістичних країн, виходячи з інтересів боротьби за зміцнення загального миру і безпеки народів, за організацію рішучої відсічі агресивній політиці імперіалізму і утвердження принципів мирного співіснування держав з різним суспільним ладом, знову підтверджують готовність погоджувати і координувати свої дії на міжнародній арені.

Робітничий клас, селянство, інтелігенція, всі трудящі жадають миру і спокою для своїх країн, для всіх людей землі. Соціалістичні країни робили, роблять і робитимуть все, щоб ці заповітні сподівання народу справдились. Наші партії заявляють, що вони і надалі будуть співробітничати в розв'язанні цього благородного завдання з усіма комуністичними і робітничими партіями, з усіма прогресивними силами світу в боротьбі за загальний мир, свободу, незалежність і соціальний прогрес.

Комуністичні і робітничі партії Болгарії, Угорщини, Німецької Демократичної Республіки, Польщі, Радянського Союзу і Чехословаччини знов урочисто заявляють про свою непохитну рішимість і далі підтримувати героїчний в'єтнамський народ, подавати йому необхідну допомогу в справедливій боротьбі проти американських інтервентів.

Ми також стурбовані тим, що становище на Близькому Сході в результаті агресивної політики правлячих кіл Ізраїлю продовжує залишатись напруженим. Наші партії робитимуть все можливе для ліквідації наслідків ізраїльської агресії на основі резолюції Ради Безпеки Організації Об'єднаних Націй від 22 грудня 1967 року і виведення ізраїльських військ з окупованих арабських територій.

Розглянувши становище в Європі, учасники наради відзначають, що активізація сил реваншизму, мілітаризму і неонацизму в Західній Німеччині безпосередньо торкається безпеки соціалістичних держав і створює загрозу справі загального миру. Ми будемо і далі послідовно проводити в європейських справах узгоджену політику, яка відповідає загальним інтересам соціалістичних країн, інтересам європейської безпеки, давати відсіч будь-яким спробам переглянути результати другої світової війни і порушити кордони, що склалися в Європі; ми будемо продовжувати наполягати на недійсності мюнхенської угоди з самого початку; ми будемо рішуче підтримувати Німецьку Демократичну Республіку — соціалістичну державу німецьких трудящих, яка відстоює справу миру; ми будемо подавати постійну підтримку Комуністичній партії Німеччини і всім тим силам, які борються проти мілітаризму і реваншизму, за демократичний прогрес.

Комуністичні партії соціалістичних країн висловлюють рішимість добиватись гарантування європейської безпеки, підтверджують принципи Бухарестської декларації і Заяви конференції європейських комуністичних і робітничих партій у Карлових Варах. Вони готові зробити все необхідне для скликання конгресу народів Європи на захист миру на нашому континенті. Не допустити порушення європейського миру — це має вирішальне значення для збереження миру в усьому світі. На досягнення цієї мети, яка зачіпає інтереси всіх народів, будуть спрямовані наші спільні зусилля.

Сьогодні, коли імперіалістичні сили США, ФРН та інших країн виявляють свою агресивну активність, уперто роблять спроби ослабити соціалістичну співдружність, представники братніх партій вважають за необхідне ще раз підкреслити особливе значення Варшавського договору. Цей договір, укладений соціалістичними державами у відповідь на вступ реваншистської Західної Німеччини в агресивний імперіалістичний блок НАТО, був і залишається могутнім фактором миру і безпеки народів Європи Він є нездоланною перешкодою для всіх, хто хотів би ревізувати підсумки другої світової війни. Він надійно захищає завоювання соціалізму, суверенітет і незалежність братніх держав. Він спрямований на зміцнення європейської безпеки, на збереження загального миру.

Сучасна обстановка вимагає від нас неослабних зусиль для підвищення обороноздатності кожної соціалістичної держави і всієї соціалістичної співдружності, для зміцнення політичного і військового співробітництва в організації Варшавського договору.

Учасники наради вважають за свій обов'язок послідовно боротися за зміцнення згуртованості міжнародного комуністичного руху. Вони відзначають, що за останній час було виконано велику роботу по підготовці нової міжнародної наради комуністичних і робітничих партій. Братні партії високо оцінюють цю роботу і висловлюють переконання в тому, що наступна нарада пройде успішно і внесе важливий вклад у справу консолідації всіх революційних сил сучасності.

Ми сповнені впевненості в тому, що єдиний марксистсько-ленінський світогляд, роль комуністичних і робітничих партій як авангарду і керівника суспільства, соціалістичні основи народного господарства наших держав і надалі служитимуть дійовими факторами дальшого згуртування країн соціалізму, єдності їх дій у боротьбі за спільні великі цілі.

Партії — учасниці Братіславської наради виступають з цією заявою, будучи глибоко переконані в тому, що висловлені в ній позиції і погляди відповідають інтересам усіх братніх країн і партій, справі нерушимої дружби народів наших країн, інтересам миру, демократії, національної незалежності і соціалізму.

Від Болгарської комуністичної партії

Т. ЖИВКОВ
С. ТОДОРОВ
П. КУБАДИНСЬКИЙ

Від Угорської соціалістичної робітничої партії

Я. КАДАР
Є. ФОК
З. КОМОЧІН

Від Соціалістичної єдиної партії Німеччини

В. УЛЬБРІХТ
В. ШТОФ
Е. ХОНЕККЕГ
Г. МАТЕРН
Г. МІТТАГ
Г. АКСЕН

Від Польської об'єднаної робітничої партії

В. ГОМУЛКА
Ю. ЦІРАНКЕВИЧ
З. КЛІШКО
А. СТАРЕВИЧ

Від Комуністичної партії Радянського Союзу

Л. БРЕЖНЄВ
М. ПІДГОРНИЙ
О. КОСИГІН
М. СУСЛОВ
П. ШЕЛЕСТ
К. КАТУШЕВ
Б. ПОНОМАРЬОВ

Від Комуністичної партії Чехословаччини

О. ДУБЧЕК
О. ЧЕРНІК
Й. СМРКОВСЬКИЙ
В. БІЛЯК
Й. ЛЕНАРТ

У НАС КЕРМАНИЧ—ПАРТІЯ

(Закінчення. Початок на 1-й стор.)

Комсомольці району тепер працюють на всіх ділянках виробництва. У тваринництві — 300 чоловік, 400 — серед механізаторів району.

В числі кращих М. Громовий називає імена групкомсорга комсомольсько-молодіжної ферми артілі імені Суворова Варвару Рубан, ватажків комсомольсько-молодіжних ланок з колгоспу імені Куйбишева Миколу Китаєва, Івана Бабенка, молодого комуніста Миколу Бородавку.

Промовець зауважує, що в колгоспах і радгоспах району ще не часто довіряють молодим керівні посади.

Про те, як молоді залізничники готуються зустріти 50-річчя ВЛКСМ, розповів секретар комітету комсомолу Знам'янського локомотивного депо **Л. Замковий.**

— Мої друзі, — доповідає він учасникам пленуму, — вже перевезли понад завдання 2 мільйони тонн народногосподарських вантажів, зекономили 15 тонн палива, 65 тисяч кіловат-годин електроенергії. Запроваджено у виробництво 35 пропозицій молодих раціоналізаторів, економічний ефект яких складає понад 15 тисяч карбованців на рік. Колектив наш працює без порушень графіка, нема браку. Нашим успіхам сприяла допомога старших товаришів, комуністів. Серед 20 членів комітету комсомолу 12 молодих комуністів та кандидатів у члени КПРС. Це вони ведуть за собою своїх ровесників на добрі діла.

— І в нашому районі цього року комсомольці в гурті заспівувачів змагання, — сказала секретар Долинського райкому комсомолу **А. Коваленко.** — Ми провели конкурси на кращу молоду доярку, телятницю, пташницю, тракториста, шофера, комбайнера.

А. Коваленко наводить приклади, які свідчать, що в районі значно покращилась робота по патріотичному вихованню молоді.

— А нам комуністи району допомогли в політичному навчанні юнаків та дівчат, — відзначив у своєму виступі секретар Кіровоградського райкому комсомолу **Л. Дейнека.** — Серед 26 пропагандистів, які керували різними гуртками, політичними клубами, було 15 комуністів. Кращі з них — Людмила Драбина з колгоспу імені Шевченка, Юрій Епур з артілі імені Чапаєва, Раїса Набока з колгоспу імені XX з'їзду КПРС.

Виступає секретар комітету комсомолу Кіровоградського агрегатного заводу **В. Терещенко.**

— Знову ті бригади, до яких зараховані Герої Радянського Союзу Павло Линник та Юрій Глібко, — в числі кращих. Юнаки та дівчата в усьому стараються бути схожими на своїх славних земляків. Тож успіх є і в праці, і в громадській діяльності робітників. Ширшим став духовний світ молоді. Ми підвели підсумки комсомольської дворічки по культурі і естетиці виробництва. Переможці — комсомольсько-молодіжна група цеху № 1.

— За яку справу ми не беремось, завжди нам йдуть назустріч партійні активісти, керівники колгоспів, підприємств, — говорив секретар Онуфріївського райкому комсомолу **В. Андрєєв.** — Перед молодими хліборобами, тваринниками з лекціями та бесідами часто виступають члени бюро райкому партії, голови сільських Рад, секретарі парторганізацій колгоспів, передовики виробництва. Вони також часті гості на комсомольських зборах, масових заходах.

В роботі пленуму обкому комсомолу взяв участь і виступив з промовою заступник завідуючого відділом партійних органів обкому КП України **С. І. Усенко.**

В обговореному питанні пленум прийняв рішення.

На пленумі також було заслухано інформацію про підсумки обміну комсомольських документів, з якою виступив другий секретар обкому ЛКСМУ **М. Гайдамака.**

Навколо риштування. Будівельники споруджують на Черемушках стоквартирний будинок. Далі будуть 80-квартирні. І ось тут серед довгих списів кранів, серед риштувань знову зібралися молоді будівельники, щоб помірятися своєю майстерністю. Цього разу був влаштований конкурс на кращого молодого слюсаря-сантехніка. Організатори цього змагання — міськком ЛКСМУ та будівельне управління № 528. Серед суддів — головний інженер управління В. С. Петриченко, начальник виробничого відділу Ю. В. Петрашевський, дільничний майстер І. В. Салимонов, кращі слюсарі міста.

У КОГО ЗОЛОТІ РУКИ?

Десять годин 10 хвилин ранку. — Приступили до роботи!

Промайнуло дві години. Микола Мартинюк і Олександр Жуков впорались із завданням першими. За ними рапортували про закінчення роботи ще десятки пар слюсарів-сантехніків.

Переможцям вручаються грамоти міськкому ЛКСМУ та подарунки. Друге місце по управлінню присуджено Миколі Стукаленку та Михайлу Мірошниченку, третє — Григорію Грищенку та Михайлу Бодяку.

І. СТОЛЕНКО.

ЖНИВА ЗАКІНЧАТЬСЯ В КАЗАХСТАНІ

Він зустрічав самоходи, як диспетчер у порту морські кораблі. Нарешті підкотив останній «СК-4». Комбайнер доповідає майстру В. Ковалю:

— Скошено останній гектар. Готовий виконувати інші завдання.

А поки що вихованці Новгородківського сільського професійно-технічного училища № 6 разом зі своїм майстром підводять підсумки зробленого.

Майбутніх механізаторів вітає директор училища С. С. Кутарін. Називає імена двадцяти кращих вихованців, які мають поїхати збирати врожай на цілинних землях.

— Не ховайте, хлопці, спецівки. Ваші жнива закінчаться в Казахстані.

— Не підведемо...

І юнаки почали збиратися у дорогу...

В. ТРОЯН.

ДОЛЯ БАТЬКА — ТВОЯ ДОЛЯ

ЧАРІВНІ, мальовничі місця навколо Куцеволівки. З усіх боків село окутують ліси, березові та соснові гаї. А за піщаним пагорбом грає хвилями Дніпродзержинське море.

Куцеволівці з дідів-прадідів хлібороби.

Артіль «Дніпро» має 6484 гектари сільськогосподарських угідь, багато тракторів та автомашин, комбайнів, іншої техніки.

Нове настійно входить у життя куцеволівців. Тут стали традиційними урочисті проводи в армію, комсомольські весілля. А того недільного дня в одному з чудових куточків лісу на березі Дніпра відбулося посвячення юної зміни в хлібороби.

...На лісовій галявині — транспаранти, лозунги. В центрі — імпровізована сцена з великим портретом В. І. Леніна, а над нею на червоному полотнищі слова: «У нас сьогодні свято, свято посвячення в хлібороби юної зміни». Праворуч і ліворуч від сцени — галерея портретів передовиків колгоспного виробництва, діаграми росту економіки колгоспу.

Промені липневого сонця купаються в розкішних шатах дерев. Вони то пірнають у листя осокорів, то бавляться хмарнинами, що пливуть у голубій безодні. Галявина вщерть заповнена людьми. Тут і гості з навколишніх сіл та з районного центру.

Свято відкриває секретар парторганізації колгоспу Петро Якович Зайвий. Почесною стежкою, під снопами пшениці, які тримають дівчата в національних українських костюмах, під звуки «Колгоспного вальсу» піднімаються юні хлібороби на сцену. Їх двадцять п'ять — молодих, завзятих — вливається нині в колгоспну сім'ю.

Затамувавши подих, слухають юні хлібороби людей, які багато бачили на своєму віку, багато зробили добра для інших — Якова Фокійовича Зайвого та Федота Васильовича Полового. Мов сторінки книги гортають, пригадують те, що довелося пережити. І кожна з тих сторінок іскристими словами промовляє про велич ратних і трудових подвигів наших людей.

— Попереду ще багато справ, і вам, молодим, є до чого докласти рук та хисту, — говорить Федот Васильович. — Тож міцніше тримайте передану вам естафету старшого покоління трударів.

На щирі слова відповідали юні хлібороби Анатолій Сапіга та Валя Пухальська. Вони запевнили, що будуть гідно носити високе звання хлібороба, не пошкодують ні сил, ні вміння, щоб збагатити славні трудові традиції батьків, внесуть вагому частку в будівництво комуністичного суспільства.

Славними ділами відома в районі комсомольська організація колгоспу «Дніпро». Лише за останні два роки до її лав влилося 50 юнаків та дівчат. Нині це — механізатори Микола Коваленко, Микола Ругно, Петро Коваленко, Галина Степанюк, Іван Пухальський, Григорій Ломан, телятниця Поліна Шашло, доярки Антоніна Лавецька, Галина Степанюк, свинарки Галина Бондар і Люба Білоус... Тепер вона одержує нове поповнення. Комсорг Микола Сокур радіє недарма.

Голова колгоспу П. Х. Перепеляк вручає юним хліборобам трудові книжки:

— З сьогоднішнього дня ви є дійсними членами нашого колгоспу. Бережіть честь хлібороба, множте славу батьків і дідів своїх. Пам'ятайте: слава робочим рукам здобувалася в поті, в невпинній праці. Починайте рахунок добрим справам!

Молоді хлібороби виголошують клятву, а потім приймають з рук фундаторів артілі «Державний акт на вічне користування землею».

...Ось уже й сонце сховалося, а над притихлим лісом, над синіми водами Дніпра лунають пісні, жарти, сміх, музика, кружляють пари...

В. ГАВРИЛЕЦЬ.

Онуфріївський район.

● ЩОДЕННИК ФЕСТИВАЛЮ

ПОЗИВНІ МИРУ

Кожен з них став у ці дні багатшим на 20 тисяч братів: адже на IX Всесвітньому у моїх знайомих прибавилось стільки ж друзів, скільки налічується учасників фестивалю. Друзів, для яких солідарність і мир є такими ж дорогими, як Батьківщина. А друзі завжди розуміють з півслова. Через те Во Тхеу, навіть не знаючи російської мови, догадався, про що просить його журналіст, і, прийнявши протягнутий мною аркуш паперу, старанно вивів на ньому кілька фраз в'єтнамською мовою.

Во — боєць Народної армії ДРВ. На гімнастьорці — відзнака. Його товариш Као Дид Ван переклав те, що написав Во: «Я ніколи не забуду про вашу солідарність і у відповідь на неї заявляю: ми неодмінно розіб'ємо агресора, хай живе радянська молодь!».

Као, інженер-механік з Ханоя, розповів мені про життя в'єтнамських делегатів на фестивалі. Као порівняно непогано розмовляє російською мовою. «Я самоучитель — сам себе навчаю російської», — жартує він і серйозно додає:

— Без цієї мови нам буде важче перемагати і будувати соціалізм.

І взявши мою праву руку, він надів мені на палець алюмінієву каблучку. Вона виготовлена, як пояснив Као, з уламка тритисячного американського літака, збитого в'єтнамськими ракетниками. Такі каблучки — найпопулярніший сувенір на фестивалі. Найбільше від усіх, як твердять, зібрала таких сувенірів радянська делегація.

Якось ми розмовляли з студентом із Судану Баккі Мохеданом. Він говорив, що «успіх нинішнього фестивалю був би немислимим без радянських ровесників. Вони допомогли багатьом з нас приїхати на фестиваль. Між іншим, наскільки я пам'ятаю, ромашка з п'яти пелюсток стала емблемою всесвітніх фестивалів, починаючи з Московського... так, так з Московського».

На одному з мітингів солідарності з африканськими народами чотиритисячна аудиторія уважно слухала кожне слово Луїса Тесса, юнака з Панами. Він темпераментно і переконано говорив у мікрофон:

— Народи африканського континенту, які ще не визволились від колоніалізму, неодмінно розірвуть кайдани рабства і покінчать з расизмом і апартеїдом, бо в світі є Радянський Союз і соціалістичний табір. Самим існуванням могутнього Радянського Союзу колонізатори приречені на загибель.

Тисячі учасників фестивалю прийшли вранці 3 серпня на Софійський вокзал, щоб провести в Ханой спеціальний поїзд. Фестивальна Софія, що розгорнула грандіозну кампанію допомоги героїчній країні, відправила подарунки народові В'єтнаму.

Новий день фестивалю пройшов під девізом: «Молодь і розвиток національних, патріотичних і революційних традицій». Ветерани-революціонери, борці з фашизмом та реакцією зустрічалися з своїми наступниками.

У цей день тривали дискусії, зустрічі за професіями, працював Міжнародний студентський клуб. Велику аудиторію зібрала зустріч молодих письменників, які обговорювали тему: «Молода людина XX століття в літературі і житті». Як і в попередні дні, тривали міжнародні художні конкурси, кінофестиваль. Найбільш представницьким є творче змагання співаків. Серед його учасників — молоді солісти Великого театру СРСР, Софійської народної опери та інших прославлених сцен світу. Багатьох любителів хореографії привабив конкурс народних танців, де поряд з професіональними ансамблями показують своє мистецтво артисти-любителі.

У залі «Універсіада» з успіхом пройшов урочистий концерт делегації Франції. В інших залах відбулись національні вистави, в яких виступили артисти КНДР, Угорщини, Болгарії, Радянського Союзу, ОАР.

Софія, 3 серпня.

Спец. кор. ТАРС.

● *„Веселим Боковенькам" — 75 років*

ДОЛИНСЬКА ПРОПИСКА ТЮЛЬПАНОВОГО ДЕРЕВА

ЧИ хто їде, чи йде — обов'язково зупиниться на годину-другу в цьому чудовому зеленому куточку степу, щоб відпочити під крислатими вітами дуба, ковтнути запашного повітря, настояного на терпкій хвої і багатоцвітті трав, щоб помилуватись краєвидами парку, назва якого «Веселі Боковеньки». Сімдесят п'ять років тому на схилах балки Скотоватої, де лише був невеличкий фруктовий сад та росли кілька верб, об які чухалася худоба, земля прийняла в свої обійми тендітне коріння перших новосельців з Азії, Америки, північної і південної Європи. Багато часу спливло відтоді. Давно вже не стало хрещеного батька парку, його засновника Миколи Львовича Давидова, два роки тому помер і останній учасник перших насаджень стодвохрічний дідусь Іван Сердюк, а парк шумить свою нестаріючу пісню. В ній відгомін багатьох подій, свідком яких він був. І в тому різноголоссі ветеранів парку вчуваються дзвінкі голоси молодняка, який став поруч них, щоб і собі здобути право на вічний зелений автограф, який потомки степівчан залишають для прийдешніх поколінь. А почали його ще в 1889 році двоє людей. В будь-яку погоду можна було бачити їх на схилах балки. Вони щось міряли, розмічали. Одним із них і був М. Л. Давидов, мировий суддя з містечка Братолюбівки, який залишив свою посаду, щоб створити в цих місцях чарівний куточок флори з багатьох країн світу. Його супутником був художник І. В. Владиславський-Падалка, який допомагав перенести з полотна на степову землю пейзажі півночі, середньої смуги Росії, лісостепової України, півдня. Через чотири роки з'явились перші насадження. З центральної широкої поляни розбіглись, ніби промені, п'ять коридорів-просік. Як добрі сусіди, вживались під степовим сонцем платани і берізки, кипарис і ялина, тюльпанове дерево і дуб. Та не могли вжитися на одній землі ті, хто мозолястими руками творив красу і земні блага, і ті, хто пив кров людську. З гвинтівкою в руках стали бідняки з навколишніх сіл на захист своєї волі і свого щастя. Завойовуючи в 1917-му свободу, вони захищали і красу парку, яку створили своїми руками. Тут, під крислатими вітами, проходили частини Червоної Армії, про що розповідається в романі Юрія Смолича «Світанок над морем».

«Загони Миколи Столярова і Клима Овчарука зустрілися біля станції Долинська в дендропарку.

Тут — за 250 кілометрів від Одеси, за півтораста і під Херсона, і від Миколаєва Військово-Революційний комітет визначив їм місце зосередження сил і вихідні позиції для розвитку наступу на південь, щоб завдати удару по правому, східному флангу «зони Антанти».

...З нагоди злиття партизанських груп і перетворення їх в одну частину Червоної Армії було скликано урочистий мітинг.

Мітинг відбувся на розлогій галявині парку, в долині біля великого ставка.

...Слово взяв комісар партизанського полку Микола Столяров...

Столяров став на одне коліно на поличку тачанки і поцілував крайку червоного прапора — віднині знамена полку. За ним поцілував знамено командир.

...Бійці один за одним підходили до тачанки, схилялись на одне коліно і цілували крайку червоного прапора.

Під купою дерев зразу за каре стояв поважний дідуган у довгому драповому пальті, високих чоботях і несподіваному при такій теплій одежі кашкеті з білим, по-літньому, верхом.

— А ви, товаришу ботанік, — гукнув командир, — не сумнівайтесь! Наказ доведено до кожного бійця: з жодного дерева не впаде жодна гілочка, не осиплеться жодна брунька. Пролетаріат шанує вашу науку і бере до серця, яка йому на його землі буде від неї користь, як зацвітуть наші степи і проростуть лісами на благо трудящих після завершення революції. Можете бути спокійні! А коли виявиться поміж нас котрийсь несвідомий, то дізнається він, що порушенням наказу він лле воду на млин контрреволюції: за кожний листочок — під трибунал, і — амба!

Виступав полк за три дні — на цю годину його особовий склад з п'яти сотень бійців уже збільшився до шести: зійшлися ще батраки й незаможники з околишніх сіл.

...При виході з парку — там, де між двома старовинними кам'яними бабами, на самісінькій крайці яруги, степовий ліс уривався стіною, і дорога з узвоза раптом вибігала на пласку рівнину, — стовпилися проводжальники. Це був персонал дендропарку: кілька об'їздчиків, нині піших, бо віддали свої коні під кавалерію полку, два діди-садівники, шестеро дівчат - підсадівниць, фурман господаря парку — теж нині без свого кабріолета, що пішов під кулемет. І сам Давидов, директор-господар чарівного лісового господарства в південному голому степу.

Командир Овчарук хвацько промайнув мимо проводжальників. Стрічки безкозирки мали за його головою. Він гукнув до старого Давидова, віддаляючись у хмарині степової куряви:

— Пролетарський привіт онукові декабриста!

...Бійці, проминаючи проводжальників, махали кашкетами — хто до онука славного декабриста, а хто — до котроїсь із шести дівчат-підсадівниць.

Коли полк пройшов увесь, і проводжальники вже поробились руді від степового пороху, що вкрив їх одяг і обличчя, з улоговини появилась і важка біда комісара Столярова. Він правив кіньми сам і зразу спинив їх, тільки побачив проводжальників.

Зіскочивши з біди, Столяров підійшов до Давидова. Відкозиривши по-військовому, він став струнко на мить і наче віддав рапорт:

— Товаришу ботанік! Чудо природи і багатство народу, заповітний дендропарк, залишаємо вам цілим і неушкодженим для дальшого процвітання робітничо-селянської науки. — Він одірвав руку від кашкета, рвучко і чітко, як перед генералом, вийшов із стану «струнко» і простяг руку старому природознавцеві».

Не раз жителі села Іванівки, що поруч з парком, із зброєю в руках захищали зеленого друга від різних банд, а то й від порубників. Братолюбівський волосний комітет прийняв постанову, яка забороняла в парку випас худоби, самовільні порубки і встановлювала озброєну охорону. І все-таки хижацька рука не обійшла дендропарк. Спочатку махновці розгромили будівлі і оранжерею, а пізніше фашисти під час тимчасової окупації знищили чималі площі насаджень і спалили бібліотеку, в якій були сотні цінних книг з лісознавства.

Вже в тридцятих роках дендрологічна станція стала практичною школою лісорозведення для колгоспів і радгоспів. Її авторитет все більше зростав. Все частіше поступали замовлення на саджанці, і незабаром декоративні і плодоносні дерева закрокували по вулицях і садах Кіровоградської, Дніпропетровської, Херсонської та інших областей степової зони. Невеличкий колектив науковців та робітників станції, яка є одним із відділів Українського науково-дослідного інституту лісового господарства, зараз розпочав роботу по реконструкції парку. Час вніс свої корективи, багато порід дерев витримало апробацію і тепер стануть повноправними господарями степів. Нові сорти дуба вивів тут професор С. С. П'ятницький. Чотири з них перспективні: дуб Висоцького, дуб Мічуріна, дуб Комарова, дуб Тімірязєва. Перед війною співробітник інституту А. П. Єрмоленко вивів тут зимостійкий волоський горіх. Професор Ф. Л. Щепотьєв одержав перспективний сорт посухостійкої і швидкоростучої тополі Гагаріна. Заступник директора станції кандидат сільськогосподарських наук Павло Петрович Бадалов працює зараз над темою «Інтродукція древесних чагарникових порід».

Шумлять під степовими вітрами дерева, стишують їх біг, напувають вологою прохолодою.

Тут і знайомі нам з дитинства кремезні дуби і ясени, і ніколи не бачені тюльпанове дерево і японський гінкго, і нові види тополь. Тут і старожили парку, і тендітна молодь. Перші посаджені багато років тому Василем Сафоновичем Куделею, а останні — минулорічною випускницею Іванівської школи Алісою Кравченко. Але до кожного деревця, до кожного куща тут кожен почуває себе причетним — і подружжя Білокрисів, і лаборантка Н. І. Недик, і заступник секретаря парторганізації Н. Г. Сапун. Бо всі вони залишають в степу зелений автограф, по якому вдячні нащадки впізнають в них людей працьовитих і щедрих на красу душі.

В. ГАНОЦЬКИЙ,
спецкор «Молодого комунара».

Долинський район.

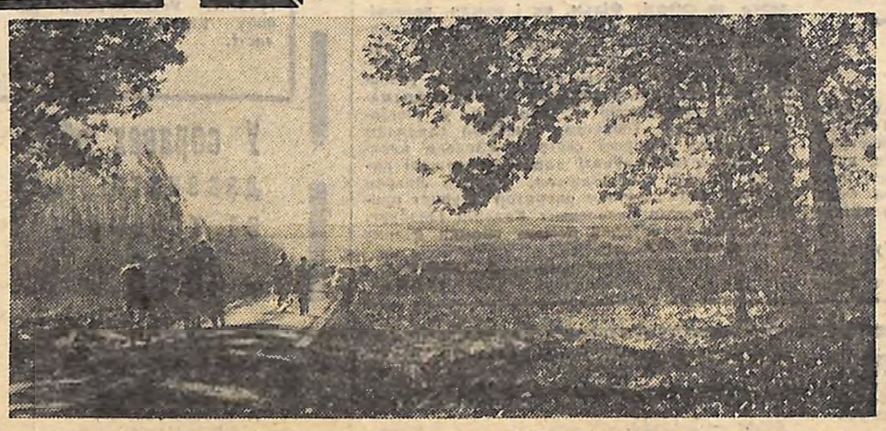

Ця дорога веде у «Веселі Боковеньки». Щодня і піші, і кінні, і на машинах прибувають гості до зеленого друга. Фото В. КОВПАКА.

ТРИРІЧКА КРОКУЄ ДАЛІ

Центральний Комітет ЛКСМУ підвів підсумки комсомольсько-молодіжної трирічки розвитку фізкультури і спорту та будівництва спортивних споруд, присвяченої 50-річчю Великого Жовтня.

Три роки (1965—1967) пройшли успішно і сприяли новому значному піднесенню фізкультурного руху. Якщо на 1 січня 1965 року, на початок трирічки, мережа спортивних споруд на Україні становила близько 114 тисяч баз, здебільшого найпростіших, то за роки трирічки збудовано 25310 спортивних споруд, і загальне число їх у республіці тепер становить 139948, з яких понад 19 тисяч споруд є капітальними (основними).

Наша область за підсумками трирічки займає 12 місце серед областей України. На 1 січня 1965 року в області було 4382 споруди, а на 1 січня 1968 — 5809.

Всього збудовано за три роки 1427 споруд.

Непоганих успіхів у трирічці добилися комсомольські організації і колективи фізкультури Кіровограда, Знам'янського району та колективи фізкультури ДССТ «Колгоспник».

Але ще далеко не все гаразд у нас із спортивними базами. Наприклад, тільки за 1967 рік їх число в області зменшилось на 13.

В ряді рай в спорудження будинків культури і клубів ведеться без спортивних залів (особливо в Олександрійському районі, де, до речі, поки немає районного стадіону). Значна кількість шкіл області ще не має приміщень для спортивних занять. Частим явищем є також порушення правил і норм створення фізкультурно-оздоровчих споруд на нових житлових масивах.

Зараз комсомольці і молодь області розгорнули активну підготовку до сторіччя з дня народження В. І. Леніна, вони підтримують ініціативу комсомольських організацій міст Києва, Луганська, Донецька і Ужгорода про організацію гідної зустрічі 100-річчя з дня народження В. І. Леніна і продовжують змагання за поширення будівництва, впорядкування і кращу роботу спортивних баз.

ХРОНІКА ЗМАГАНЬ

ЛУБНИ (Полтавська область). Восьме місце з двадцяти п'яти — такий результат виступів сільських важкоатлетів нашої області на республіканських змаганнях за програмою III сільських спортивних ігор. В загальнокомандну копилку кіровоградців чимало очок внесли кандидати в майстри спорту Микола Рудченко і Віктор Коренецький.

СІМФЕРОПОЛЬ. Тут відбулася чергова зустріч з футбола між місцевою командою «Таврія» і кіровоградською «Зіркою». Перемогли господарі поля з рахунком 4:0.

СМІЛА (Черкаська область). Володар кубка області з футбола кремгесівська команда «Авангард» зустрічалась тут із своїми одноклубниками з Черкас в матчі на кубок України. Виграши з рахунком 3:1, кремгесівський «Авангард» ввійшов в чверть фіналу розиграшу кубка республіки.

НОВОМИРГОРОД. В зональних змаганнях з футбола за програмою III сільських спортивних ігор взяли участь команди Сумської, Одеської і Кіровоградської областей. За нашу область виступала команда Новомиргорода. Вона і стала переможцем зони, виграши у сумчан (6:0) і зіграши внічию (0:0) з одеситами.

ЛЕТИ, „ЛАСТІВКО"

Це вже вп'яте в нашій області проходили змагання з футбола на приз клубу «Шкіряний м'яч». В минулому році чемпіоном області серед хлопчиків молодшої групи була команда будинкоуправління № 1 м. Кіровограда, якій було вручено перехідний приз обкому комсомолу.

Цього року за трофей переможців боролись більше п'ятисот команд хлопчиків 1955 — 1956 та 1953 — 1954 років народження. В Новоукраїнці відбувся фінал, у якому взяли участь команди «Зміна» (Кіровоград), «Ластівка» (Олександрія), «Вітерець» (Кіровоградський район) та господарі поля — команда «Метеор».

У перший день на поле вийшли футболісти «Метеора» і «Зміни». Перемогли новоукраїнці з рахунком 1:0. Олександрійці виграли у футболістів з Кіровоградського району (2:1).

Отже, за перше місце тепер мали боротись команди «Ластівка» і «Метеор». Хлопці з Олександрії провели гру на піднесенні і забили у ворота «Метеора» п'ять м'ячів. Почесний трофей дістався команді «Ластівка». На другому місці — юні футболісти з Новоукраїнки, на третьому — команда «Зміна», на четвертому — «Вітерець».

Оргкомітет установив ще кілька призів, якими нагороджено команди та футболістів. Приз за кращу техніку гри одержала команда «Ластівка», приз за коректну гру дістався команді «Зміна».

Ігри судив вчитель Новоукраїнської СШ Л. Кугель, активний пропагандист «Шкіряного м'яча».

О. КАСЯНЕНКО.

„Наші знайомі" — на екрані

У Ленінграді йдуть зйомки масових сцен фільму «Антоніна» (за романом Ю. Германа «Наші знайомі»). Його ставить на кіностудії імені М. Горького режисер Ілля Гурін, який уже не вперше звертається до творчості цього письменника — раніше режисером були зроблені за творами Германа картини «Вірте мені, люди», «Дай лапу, друже».

— Новий фільм, — розповідає Ілля Гурін, — задуманий ще за життя письменника і знімається за сценарієм, написаним ним незадовго до смерті. Фільм, як і роман, розповідає про нелегкі роки життя молодої Радянської країни після громадянської війни, про формування характеру нової людини — будівника соціалістичного суспільства. У головній ролі знімається актриса Великого драматичного театру імені М. Горького у Ленінграді Наталія Тенякова, знайома глядачам по фільмах «Старша сестра», «Зелена карета». В картині зайняті також заслужені артисти РРФСР Іван Лапіков, Кирило Лавров та інші. Знімає фільм оператор лауреат премії імені братів Васильєвих Валерій Гінзбург.

На знімку: робочий момент зйомки фільму «Антоніна».

Фото В. ЦЕЛИКА. (АПН).

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

ВІВТОРОК, 6 серпня. Перша програма. 11.00 — Для дітей. «Їжак». Телевізійний фільм. (Кіровоград). 17.00 — Для дітей. «Вечірні хвилинки». (Одеса). 17.20 — «До світла». Телеальманах. (Львів). 18.00 — Для школярів. «Зустрічі з природою». (К). 18.30 — Телевісті. (К). 18.50 — Люди нашої епохи. «Почесний громадянин Добрянки». (Кіровоград). 19.00 — Кубок СРСР з футбола. «Шахтар» (Донецьк) — СКА (Київ). 20.45 — «Чорноморський Пегас». Літературний клуб. (Одеса). 21.15 — Теленовини. (М). 21.45 — На IX Всесвітньому фестивалі молоді і студентів у Софії. (М).

СЕРЕДА, 7 серпня. Перша програма. 17.30 — «Вчора і сьогодні колгоспу ім. 105-ти». (Харків). 18.00 — Для дітей. «Наш теремок «Світлячок». (Дніпропетровськ). 18.30 — Кіровоградські вісті. (Кіровоград). 18.50 — Телефільм. (Кіровоград). 19.00 — «Ставка більша за життя». Прем'єра телевізійного художнього багатосерійного фільму. Польща. I серія. (М). 20.00 — Фестиваль самодіяльних ансамблів народного танцю. (Кишинів). 21.00 — Інформпрограма. «Час». (М). 21.45 — «Великий життелюб». (Львів). 22.15 — Новини кіноекрана. (К).

ЧЕТВЕР, 8 серпня. Перша програма. 11.00 — Для дітей. «Приходить казка». Телевізійний фільм. (Кіровоград). 17.30 — Телевізійний економічний клуб. (Донецьк). 18.00 — «Олівець-малювець». (К). 18.30 — Телевісті. (К). 18.50 — Телереклама. (К). 19.00 — «Ставка більша за життя». Прем'єра телевізійного художнього фільму. Польща. II серія. (М). 20.00 — «Голубе місто». (Одеса). 20.45 — «Борці за народну справу». В. Затонський. (К). 21.00 — Інформаційна програма «Час». (М). 21.45 — «Не судилось». Телевізійний спектакль. (Кіровоград).

Друга програма. 21.45 — Літературний театр. П. Вейс. «Судове слідство». (К).

ПОКАЗУЄ МИКОЛАЇВ

ВІВТОРОК, 6 серпня. 16.30 — Фільми для дітей. 17.00 — Для дітей. «Вечірні хвилинки». (Одеса). 17.20 — Телевізійний журнал «До світла». (Львів). 18.00 — Для школярів. «Зустрічі з природою». (К). 18.30 — Телевізійні вісті. (К). 19.00 — Кубок СРСР з футбола: «Шахтар» — СКА. (К). 20.45 — Літературний клуб «Чорноморський Пегас». (Одеса). 21.45 — На IX Всесвітньому фестивалі молоді й студентів. (Софія).

СЕРЕДА, 7 серпня. 17.00 — Фільми для дітей. 17.30 — Актуальний екран. 18.00 — «Теремок «Світлячок». (Дніпропетровськ). 18.30 — Телевізійні вісті. (К). 19.00 — «Ставка більша від життя». Польський телевізійний фільм. I серія. (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.45 — Художній фільм «Народжена в грозу».

ЧЕТВЕР, 8 серпня. 16.15 — Передача для дітей. 16.30 — Фільми для дітей. 17.00 — «Сільська новина». (Львів). 17.30 — Телевізійний економічний клуб. (Донецьк). 18.00 — «У нас в гостях Харківський театр оперети». 19.00 — «Ставка більша від життя». Польський телевізійний фільм. 2 серія. (М). 20.00 — «Голубе місто». (Одеса). 20.45 — «Борці за народну справу». (В. Затонський). (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.45 — Літературний театр. П. Вейс. «Судовий розгляд». (М).

Т. в. о. редактора Ю. МОТОРНИЙ.

Інгульське сільське професійно-технічне училище № 4

оголошує набір учнів на 1968 — 69 навчальний рік на однорічні і дворічні курси трактористів-машиністів широкого профілю

На дворічні курси трактористів-машиністів широкого профілю приймаються юнаки й дівчата віком від 15,5 років, а на однорічні курси — віком від 17 років з освітою за 8, 9, 10 класів.

Для вступу в училище необхідно пред'явити такі документи: заяву на ім'я директора, направлення з радгоспу чи колгоспу, свідоцтво про освіту, свідоцтво про народження, паспорт, характеристику зі школи, довідку про стан здоров'я, довідку в місця проживання, довідку про склад сім'ї, 6 фотокарток (3х4 см).

Заяви приймаються щоденно з 1 червня 1968 року.

Початок занять 1 вересня і 15 листопада.

Зараховані до училища забезпечуються безкоштовним харчуванням, стипендією, спецодягом, постіллю. Учні можуть продовжувати навчання в загальноосвітній школі.

АДРЕСА УЧИЛИЩА: с. Інгульське Устинівського району Кіровоградської області.

ДИРЕКЦІЯ.

ОЛЕКСАНДРІЙСЬКЕ СІЛЬСЬКЕ ПРОФТЕХУЧИЛИЩЕ № 1

ОГОЛОШУЄ НАБІР УЧНІВ

на 1968—1969 навчальний рік по спеціальностях:

машиністи бульдозерів, скреперів, грейдерів (річний строк навчання, вік на 1 вересня 1968 року не менше 17 років 4 місяці); машиністи екскаваторів (річний строк навчання, вік на 1 вересня 1968 року не менше 17 років 4 місяці); трактористи-машиністи широкого профілю (річний строк навчання, вік на 1 вересня 1968 року не менше 17 років 4 місяці); шофери з кваліфікацією слюсаря (річний строк навчання, вік на 1 вересня 1968 року не менше 17 років, приймаються юнаки та дівчата); електрогазозварники (2-річний строк навчання, вік на 1 вересня 1968 року не менше 16 років 5 місяців, приймаються юнаки та дівчата); штукатури-маляри (2-річний строк навчання, вік на 1 вересня 1968 року не менше 15 років, приймаються юнаки та дівчата); мулярі (річний строк навчання, вік на 1 вересня 1968 року не менше 16 років, приймаються юнаки та дівчата); слюсарі по ремонту землерийних машин (2-річний строк навчання, вік на 1 вересня 1968 року не менше 16 років 4 місяці).

Прийом на навчання провадиться за особистою заявою (без направлення). Учні забезпечуються стипендією, триразовим харчуванням, спецодягом, а ті, що потребують — і гуртожитком.

Вступники представляють на ім'я директора училища: заяву, а також паспорт чи довідку з селищної чи сільської Ради замість паспорта, свідоцтво про освіту (не нижче 8 класів), довідку з місця проживання, характеристику з виробництва чи школи, автобіографію, три фотокартки (3х4 см).

Документи приймаються з 10 травня по 31 серпня.

Ті, що закінчать училище, направляються на роботу в трест «Дніпроводбуд».

АДРЕСА УЧИЛИЩА: м. Олександрія, Кіровоградської області, вул. Жовтнева, 53, Олександрійське сільське профтехучилище № 1.

ДИРЕКЦІЯ.

ЗНАМ'ЯНСЬКЕ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНЕ УЧИЛИЩЕ № 3

ОГОЛОШУЄ НАБІР УЧНІВ

на 1968—1969 навчальний рік

по підготовці кваліфікованих робітників:

мулярів, теслярів, штукатурів-малярів.

Училище приймає юнаків та дівчат віком від 15—17 років, з освітою не нижче 8 класів.

Учні в період навчання знаходяться на державному забезпеченні й у встановленому порядку одержують оплату за роботи, виконані в процесі виробничого навчання.

Строк навчання 1—2 роки.

Особи, що вступають до училища, повинні мати паспорт (ті що не мають свідоцтва про народження), свідоцтво про освіту, довідки з місця проживання, про склад сім'ї, про стан здоров'я і чотири фотокартки.

Заяви про прийом подаються на ім'я директора училища з 1 червня 1968 року.

Початок занять з 1 вересня 1968 року.

АДРЕСА УЧИЛИЩА: м. Знам'янка, вул. Свердлова, 18.

ДИРЕКЦІЯ.

У справах об'яв дзвонити по телефону 2-45-35

АДРЕСА і ТЕЛЕФОНИ

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.
Телефони: секретаріату — 2-45-35, відділів — 2-45-36.

«МОЛОДОЙ КОММУНАР» — орган Кировоградского обкома ЛКСМУ, г. Кировоград.

БК 02286. Індекс 01197 Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління по пресі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2. Зам. № 3819. Тираж 41 200.